Salve Mi Frater. Dedi ad te proxime literas, redeunti ad nos Ambrosio, quem tibi commendatum esse velim, vehementer. Nam fortasse istic aliquem neminem habes, quo uti possis familiarius. Utinam mihi quoque contingat vobiscum iterum ut antehac, vivere. Non credis quantum doleam, quod a vobis absim. Maxime, ubi in memoriam venio, illius iucundissimae consuetudinis, quae mihi vobiscum fuit. Hic parum admodum aut nihil video quod mihi arrideat. Nihil est ferme apud nos syncerum, nihil candidum, Nihil est fidei, sed fucatis, malignis & perfidis hominibus plena omnia. Sed quando aliter non potest, feram oportet, ferunt istic sane iniquum & voluntati adversum, tantisper dum se mihi commoditas aliqua melior obtulerit. Princeps noster nuper huc advenit, atque una cum eo alii multi τῶν τοῦ τῆς ἀρχαίας [illegible] ἀντιστάντων episcopi & pharisaei, Concilium Malignantium. Tyrannidem exercebunt, quantum ego coniicio, in aliquos crudeliter. Atque id iam occipiunt. Nam Principis iussu quidam adservantur a custodibus publicis, Magni nominis vir, Doctoris titulo insignitus, et Coloniae civis potens admodum & opulentus. Dixisse nescio quid in Principem perhibetur, Liberius plus satis, aiunt. Quamvis quid sit non satis compertum adhuc est. Luthero non male favere illum constat, nisi quod etiam nonnihil isti prophetae [illegible] probare visus est. Vestris aliquibus non est ignotus. Te quoque illum opinor novisse. Nam nomen ei mihi hominis istic indicasse. Quid hac in re futurum sit scire non possum. Utinam nobis Dominus spiritum suum largiatur, ut verbum suum [illegible] πνευματικῶς confirmet, adeoque pro illo et mori gaudeamus. Vereor ne nobis plurimi ferme [illegible]. [illegible] ille Eccius magnum volumen edidit contra Lutherum, de primatu Petri. Emserus item, qui nunc hic est, praeterquam quod denuo aliquid in Lutherum scripsit, etiam Librum Angliae Regis cuius nomine scriptus est, in nostratem linguam hoc est Germanicam vertit, id nunc excuditur. Haec nunc apud nos sunt nova, & praeter haec multa alia, quae non vacat perscribere. Oro te ut scribas de rebus vestris ad me copiosius. Saluta meum Thomam, & excusa mihi culpam quod non scripserim. Saluta & Chonradum caeterosque omnes. Vale mi charissime, [illegible] meus & animus meus. Tuus Ca. Cr.

Significa mihi quam feliciter nunc [illegible] operam, et si potes quaeso, aliquid ad me mittas vel in Graecis, vel in Latinis. Ego non [illegible] multum nunc hebraizo. Bernardum [illegible] uxorem duxisse, quod si verum est, [illegible] [illegible] [illegible], opto ut hac res bene vertat.

Nō ~~...~~ habui aliquid, quod ad te mitterē in praesentia, Sed si aliquid mittere potes, me vehementer oblectabis, si quid exceperis modo. Vale, Brevi plura scribam

Egregie docto et
bono viro
Christiano Golt.
amico suo
charissimo
fratri.